

GAZETKA PARAFIALNA

Cerkwi św. Anny w Boratyńcu Ruskim

Nr 25 – grudzień – 2021

www.boratyniec.pl

Niedziela św. Projców

Ew. wg św. Łukasza 14,16-24

Rozdział 14 rozpoczyna się od gościny u przywódcy faryzeuszów. Chrystus przyjął zaproszenie na posiłek w szabat. Zanim zaczął jeść, zapytał obecnych *Czy wolno uzdrawiać w szabat?*, po czym uzdrowił bardzo chorego człowieka. Wywołał tym niezadowolenie obecnych. Później zauważył, że przychodzący na gościnę wybierali sobie najlepsze miejsca. Pouczył wszystkich, by zawsze zajmowali ostatnie (najgorsze, najmniej atrakcyjne) miejsce, bo kiedy przyjdzie gospodarz i zobaczy, że zająłeś pierwsze miejsce, a zaprosił godniejszego od ciebie, każe ci ustąpić. Wtedy ze wstydem zajmiesz ostatnie miejsce. Jeśli zaś od razu usiądziesz na końcu, gospodarz zobaczy cię tam i poprosi *Przyjacielu, przesiądź się wyżej!* Wtedy spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiedników. *Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony* – kończy wywód Jezus. Dodaje również, by zapraszać na przyjęcie tych, którzy nie będą się mogli niczym odwdzięczyć: ubogich, ułomnych, chorych i niewidomych. *Odpłatę otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych* – podsumowuje Chrystus. Kto odpłaci ci za twoją dobroć? Łatwo wpaść na to, że sam Bóg to uczyni. Już wiemy, że kiedy Bóg nagradza, to nie ma na świecie lepszej nagrody. Warunkiem jest zaufanie, że Jezus mówił prawdę. Trzeba Mu uwierzyć i zaufać.

Jeden ze uczestników owej ucztę powiedział, że szczęśliwy ten, kto będzie ucztował w królestwie Bożym. Na to Chrystus odpowiedział przypowieścią o uczcie. Oto pokrótce jej treść: pewien człowiek wyprawił ucztę i zaprosił wielu gości, ale w dzień biesiady wszyscy zaproszeni odmówili przyjścia. Wtedy Pan kazał sługom zaprosić wszystkich w mieście ubogich, ułomnych, niewidomych i chorych. Kiedy przyprowadzono wszystkich, a było jeszcze miejsce, Pan kazał zaprosić wszystkich, których znajdą Jego słudzy wokół miasta. Ten Pan z przypowieści to oczywiście Bóg. Zaprosił naród wybrany na ucztę swojego Syna. Wiemy, że ten naród nie przyjął zaproszenia. Dlatego pozostali

zaproszeni to my. To nas Bóg zaprosił na ucztę swojego Syna. Przez wszystkie wieki od Zmartwychwstania Jezusa zaproszenie na ucztę oznacza to samo: Eucharystia. Uczta Syna Bożego to Eucharystia. Inaczej Prczastije lub św. Komunia. Ten, kto unika eucharystii, ten postępuje tak samo jak ci, którzy w przypowieści byli zaproszeni, ale znaleźli tysiąc powodów, by odmówić. Jakie są moje powody? Co usprawiedliwi moją nieobecność? Kiedy czytam o życiu męczenników, podziwiam ich wiarę. W imię Chrystusa gotowi byli umrzeć. I umarli, bez litości katowani, zamęczeni na różne sposoby. Kiedy przyglądam się życiu kogokolwiek, kogo Cerkiew obwołała świętym, podziwiam wytrwałość, z jaką ci święci nieśli swój krzyż do końca swoich dni. Może męczeństwo było łatwiejsze, bo trwało kilka godzin lub dni. Życie w pokoju wymaga ogromnej samodyscypliny, bo trwa wiele lat. Czyha na nas wiele pokus. Dlatego pierwszą i ostatnią rzeczą, jakiej powinniśmy pragnąć to Prczastije. To nie jest bilet do królestwa Bożego. Kto co niedzielę przyjmuje Eucharystię, niekoniecznie będzie zbawiony, bo między jedną niedzielą a drugą jest jeszcze kilka dni. W ciągu tych dni można zbliżyć się do Boga swoim życiem lub oddalić. Chrystus zaprosił mnie do Siebie na ucztę. To zaproszenie jest aktualne do ostatniego dnia mojego życia. Później – tylko sąd. Dopóki więc żyję, mogę wybierać.

Jak pokonać swoje słabości? Tylko z Bogiem. Niech przykładem będzie zdarzenie z życia pewnego rzymskokatolickiego mężczyzny, który zdradził żonę. Zrobił to jeden raz. Rankiem po upojnej nocy oboje dziękowali sobie za wspaniałe doznania. Umówili się, że muszą to kiedyś powtórzyć. Kiedy mężczyzna został sam, przyszły wyrzuty sumienia. Czuł się źle z tym, co zrobił. Postanowił więc iść czym prędzej do kościoła i wypowiadać się ze swego grzechu. Poszedł. Kiedy był już w świątyni, stanął w kolejce do konfesjonału. Usłyszał gdzieś obok płacz. Zobaczył swoją kochankę, która stała na kolanach przed obrazem Zbawiciela i płakała. Jak ona płakała! Obiecał sobie wtedy, że nigdy więcej nie popełni tego grzechu, że nigdy więcej nie zdradzi żony. Czuł się tak podle, jak nigdy przedtem. Czy ja mogę uczyć się na cudzych błędach? Z pomocą Bożą mogę. Trzeba więc obserwować świat i ludzi, i wybierać tylko to, co nie odsunie mnie od eucharystii, a przez to od Boga. Muszę wyobrazić sobie, jak będę się czuł po popełnionym grzechu i zrobić wszystko, by go uniknąć. Aby nie usłyszeć później strasznych słów Chrystusa, którymi kończy się przypowieść o uczcie: *Albowiem powiadam wam: Żaden z owoch ludzi, którzy byli zaproszeni, nie skosztuje mojej uczyty.*

! Eucharystia jednoczy członków Cerkwi z sobą i Chrystusem!

Eucharystia jest źródłem jedności. Św. Jan Złotusty podkreśla, że głównym owocem Eucharystii jest całkowite zjednoczenie Chrystusa, z przyjmującym Jego Ciało i Krew.

„Ścigałem cię i biegłem za tobą, aby cię zatrzymać; zjednoczyłem cię i społem ze Sobą: «Spożywaj Mię» powiedziałem, «pij Mię». I z góry cię trzymam i z dołu jestem spleciony z tobą. Czy ci nie wystarcza, że pierwiastki twoje mam w górze? Czy to nie pociesza twej tęsknoty? I znowu zstąpiłem na dół i nie tylko mieszam się z tobą, lecz także jestem spleciony, spożywany, rozdrabniany na cząstki, aby wielokrotne było zmieszanie, złączenie i zjednoczenie. To bowiem, co się jednoczy, pozostaje we własnych granicach; ja zaś jestem spleciony z tobą. Nie chcę już, aby w środku między nami coś było; chcę, abyśmy i my obaj byli jednym”

Przestrzega również, aby nikt nie gardził braćmi, bo może to doprowadzić do wzgardzenia Bogiem. Zaleca raczej, aby okazywać sobie cześć i w ten sposób uczyć się okazywania czci Stwórcy. Zuchwałość wobec ludzi, często przeradza się w zuchwałość wobec Boga, dlatego wierni są wezwani do okazywania sobie szacunku, aby przez wzgardę bliźnimi nie popaść w jeszcze większy grzech:

„Nie gardźmy tedy jedni drugimi, byśmy się nie nauczyli gardzić także Bogiem! Czcijmy się nawzajem, byśmy się nauczyli czcić także Boga. Kto jest zuchwały wobec ludzi, ten i wobec Boga staje się zuchwałym. A gdy zejdą się razem: chciwość, samolubstwo i zuchwałość, czegóż jeszcze brakuje do zupełnej zguby? Wszystko się psuje i obfite błoto grzechów spływa do kupy”

Święty Jan Złotousty ukazuje nam jednoczącą moc Eucharystii, dlatego odczuwa wielką radość, kiedy Kościół gromadzi się, by ją celebrować. W 6. Homilii na Księgę Rodzaju wychwala post, ponieważ z jego powodu, na Mszę św. przyszło więcej osób niż zazwyczaj. Chryzostom cieszy się, że podczas Eucharystii wspólnota Kościoła wzrasta i coraz bardziej się jednoczy, tworząc uroczyste zgromadzenie:

„Lubię post, ponieważ jest ojcem powściągliwości i źródłem wszelkiej mądrości życiowej. Lubię go również z waszego powodu i z powodu miłości do was, ponieważ zebrał mi wasze święte zgromadzenie. Daje ujrzeć wasze twarze, tak utęsknione, i umożliwia bez obaw rozkoszować się uroczystym zgromadzeniem i świętem. Nie pomyliłby się ten, kto by określił wasze zgromadzenie uroczystym zgromadzeniem i świętem, i innymi jeszcze pochwalnymi nazwami”

Równie często mówi się o Bożym miłosierdziu i trosce Boga o świat oraz przykładach świętych, których życie jest wzorem dla chrześcijan : „Tu

zaś jest zupełnie odwrotnie; unika się wszelkiej nie przynoszącej pożytku rozmowy, a podejmuje się wszelkie duchowe pouczenie. Bo przecież rozmawiamy o naszej duszy i o dobrach pożytecznych dla duszy, o wieńcach, odłożonych w niebiosach, o ludziach, których życie było pełne blasku, o miłosierdziu Boga i Jego czuwaniu nad wszystkim, i o wszystkim innym, co nas najbardziej dotyczy: o tym, dlaczego się urodziliśmy i jaki dział nam przypadnie, gdy zakończy się nasz pobyt na ziemi, co nam wtedy przypadnie”.

Ogłoszenia parafialne – na post Filipowy od 27.12.21

29 grudzień (środa) – godz. 17:00, Akafist do Ikony MB Iwierskaja
1 styczeń 2022 (sobota) – godz. 8:00, **SPOWIEDŹ**, godz. 9:00, św. Liturgia
2 styczeń 2022 (niedziela) – godz. 8:00, SPOWIEDŹ,

– **godz. 9:00, św. Liturgia**
WYDAWANIE PROSFOR NA WIGILIĘ

6 styczeń (czwartek) – **Wigilia**

– godz. 8:00, SPOWIEDŹ, godz. 9:00 św. Liturgia

BOŻE NARODZENIE
ROZDIESTWO CHRISTOWO

- 6 styczeń (czwartek) godz. 22:00 – Wielkie Powieczерze
+ Jutrznia + św Liturgia Święta B.N – *Rozdiestwa Christowa*,
- 7 styczeń (piątek) – I Dzień – godz. 13:00, Wieczernia,
- 8 styczeń (sobota) – II Dzień – godz. 9:00 św. Liturgia,
- 9 styczeń (niedziela) – III Dzień – godz. 9:00 św. Liturgia,
- 14 styczeń (piątek) – Święto Obrzezania Pańskiego – Nowy Rok 2022
– godz. 9:00 św. Liturgia + Molebień na początek Nowego Roku 2022

❖ Zwracamy się z prośbą o Wasze ofiary bez których nie jesteśmy w stanie materialnie funkcjonować. Ofiary można wpłacać na konto bankowe lub przynosić do Cerkwi:

- ogrzewanie cerkwi – 100 zł. od osoby,
- opłata na Stróża cerkiewnego – 100 zł rocznie,
- opłata za wywóz śmieci na cmentarzu parafialnym
 - grobowiec 1 osobowy – 40 zł rocznie,
 - grobowiec 2,3 osobowy – 50 zł rocznie

Parafia Prawosławna p.w. św. Anny, Boratyniec Ruski 66 ; 17- 300
Siemiatycze / Konto bankowe **32 2030 0045 1110 0000 0331**
0430 / e-mail: opolskia@wp.pl Kontakt 24h: Proboszcz
ks. Andrzej Opolski – 601 662 997
Edward Bajkowski – 783 990 362